

[Wilhelm.]

at tjenestemændenes taktregulering ville blive ophævet, var ikke, at det var noget, VS ønskede. Tværtimod. Jeg nævnte det som et af de lede punkter ved augustforliget og dets konsekvenser.

Til hr. Brusvangs orientering skal jeg læse op endnu en gang svaret fra finansministeren til udvalget under optrævelingen af, hvad dette indebar:

»Regeringen og de kommunale lønforhandlende organer har besluttet at opsigte de overenskomster, der indeholder bestemmelser om den nævnte taktregulering med henblik på at sikre, at taktreguleringerne i hvert af indkomstårene 1977-78 og 1978-79 holdes inden for 2 pct.«

Jeg gjorde opmærksom på, at det ligner meget et aftalebrud, eftersom denne taktregulering, der skulle komme i hvert fald i det første af de år, er bestemt af den lønglidning, der allerede har fundet sted, og jeg synes, det er interessant, når hr. Brusvang nu siger, at det kan man ikke gå med til, og at det vil være i strid med de løfter, der er givet. Jeg er ganske enig i, at det er i strid med de løfter, der er givet tjenestemændene om taktregulering. Men ikke desto mindre er det det, man nu vil gøre som konsekvens af det augustforlig, hr. Brusvang, hvad enten han kan finde ud af det eller ej, er medansvarlig for.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal for god ordens skyld til det sidste indlæg, vi her har hørt fra hr. Wilhelm, sige, at de taktreguleringsordninger, der er opsagt, for at de kan holdes inden for 2 pct. rammen, ikke vedrører taktreguleringsordningerne i henhold til overenskomstforlængelsesloven for tjenestemænd, men vedrører taktreguleringsordninger for andre, nemlig de såkaldt fuldt taktregulerede.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg har forstået, at de overordentlig mange svar, der i dette døgn er givet på spørgsmål rettet fra erhvervsudvalget, også til mig, vil indgå som et bilagshæfte, og jeg vil gerne understrege, at jeg står ved disse svar, og at jeg fortsat mener, at disse svar vil være egnede til at foretage den af dramatisering, som jeg beskrev over for hr. Henning Philipsen.

Jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, der

er i tvivl om, at denne regering og dette socialdemokrati har den samme respekt for lavtlønnedes problemer som nogen som helst i denne sal. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at vi har det samme kendskab til, at normallønnede inden for en overenskomstperiode har vanskeligere ved at opnå lønstigninger end en række andre grupper. Det, jeg har ønsket at sige med mit indlæg, var, at det, vi beskæftiger os med omkring denne paragraf, er ikke disse store, alvorlige og generelle problemer, men det er det meget specielle problem, der heldigvis i dette land er en undtagelsessituation, at vi taler om de meget få tilfælde, hvor en lønændring kommer til eksistens som følge af et overenskomststridigt kampskridt, der er kendt overenskomststridigt af arbejdsretten. Og det er noget helt, helt andet og noget meget, meget mere specielt.

Når det så er sagt, erkender jeg blankt også over for hr. Henning Philipsen, at så har det en ugyldighedsvirkning inden for dette snævre område, og den ugyldighedsvirkning går videre end den ugyldighedsvirkning, man havde kunnet påberåbe sig alene i kraft af aftalelovens nugældende bestemmelser.

Så vil jeg godt have lov til at sige til hr. Knud Jespersen, at hvis hr. Knud Jespersen i den meget vanskelige situation, en socialdemokratisk mindretalsregering har befundet sig i i disse 2 år, vil have ulejlighed med at se på de resultater, min forgænger som arbejdsminister og denne regering trods alt i disse 2 år har opnået på det arbejdsmarkedspolitiske område, så tror jeg, han må og bør erkende, at vi er kommet endnu et stykke frem vedrørende arbejdsmarkedspolitikken. Jeg tror, han husker, at vi har fået skabt en række forbedringer i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, og jeg tror, han husker, at vi har fået skabt en ny arbejdsmiljølov, og jeg tror også, at han af det lovprogram, der er lagt frem i denne samling, vil kunne se, at vi fortsat har vilje til, og at vi tror på, at vi har evne til, at gennemføre en række yderligere forbedringer, en stadig mere aktiv beskæftigelsespolitik, en ikklædning af arbejdsmiljøloven, så den kan komme til at virke rigtigt i praksis, og fortsatte forbedringer f. eks. i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Men jeg beder også hr. Knud Jespersen og andre være opmærksomme på, at en væsentlig forudsætning for en fortsat bedre arbejds-